

Masér Franta

Doga

Franta je masér a on děká s masem
úsměv knír skrývá, z dvou metrů se dívá
když pot z čela stírá, jeho ukrutná síla
zmítá mým tělem, už cítím její celé

Naběhla mu žíla, teď v rukách mě svírá
cítím se v pasti, je konec všech slastí
podivný zvuky, jak lámal by větve
on zlomil mi nohu a pak řek jen vztekle

R: Jó - tenhle slabou kostru má
 Jó - Frantu tady každej zná

Prosím tě nešil, to občas se stane
říká mi klidně a zrak mu jen plane
já zavolám bráchu soukromej je doktor
sedí hned za zdí, ordinuje do dvou

Tak věci se mají, že má hodně sádry
levně ji koupil, teď tvrdne mu záhy
podnikaj všichni, jo každej nečumí
brácha mu píchl, dělal co umí

R: Jó - tenhle...

Kdo mohl to tušit, že jedou v tom spolu
naštěstí je doktor a papír má k tomu
když pomyslím na to, že kopal by hroby
tak nevím, zda Franta by zůstal u nohy